

vendigt straks at modsige. Han sagde, at han havde hørt mig i Rigsdagen forleden og paa et Møde for nylig sige, at 4 Partier var nødvendige til at gennemføre Reguleringen. Han sagde det, som om jeg havde sagt det første Gang nu. Jeg har altid sagt det. Jeg kan henvise til talrige Udtalelser i Rigsdagstidende i saa Henseende. Naar jeg har gentaget det nu, var det af to Grunde, for det første paa Grund af den Tvetydighed, der har præget Venstres Politik, idet de har erklæret, at de havde gennemført Importreguleringen mod deres Villie under Tryk af tre Partier, og de vilde helst bort fra den igen, fordi den i Virkeligheden er skadelig. Heroverfor ønskede jeg at fastslaa, at den Fremstilling var usandfærdig. Derfor sagde jeg, at de skulde vide, at hvis de ikke mente at kunne opretholde Importreguleringen, skulde vi ikke hindre dem.

Selv anser jeg Importreguleringen for et af de Midler, som er tjenlige til at hemme Arbejdsløsheden, og et Oplysningsarbejde i saa Henseende har jeg gjort i et Par Aar, og det agter jeg at fortsætte, og det ærede Medlem behøver i ingen Henseende at ængstes for, at jeg skulde mangle mine Meningers Mod. Jeg kan ganske bekræfte det ærede Medlems Udtalelse om, at naar man fremsætter i en Kreds af Landmænd sin Betragtning paa dette Omraade, er der ingen som helst Vanskelighed ved at trænge igennem med denne Opfattelse og faa den forstaaet. Jeg har derfor heller slet ikke bekymret mig over, at man spottede mig, naar jeg talte om elastisk Importregulering. Det har bare moret mig i den officielle Skrivelse, der nu er gaaet til Udvalget, at se, at man fra Regeringens Side selv betegner det nye System, man agter at foreslaa, som elastisk.

Det ærede Medlem mente, at det Standpunkt, jeg indtog; naar jeg sagde, at fire Partier var nødvendige, var formalistisk, kvadratisk eller kubistisk og ikke elastisk. Nej, det Standpunkt, jeg indtager dér, har en Fordel, som det ærede Medlem undertiden sætter Pris paa: det er et realistisk Standpunkt. Hvis hele Landbostanden her i Landet vender sig mod Importreguleringen, saa kan den ikke gennemføres, hvor meget saa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg tror det, og hvor meget han end mener, at han kan faa de Konservative med. Det kan ikke gennemføres. Lige saa lidt som man under Krigen kunde gennemføre visse Foranstaltninger, uden at alle var med til dem, under Hensyn til Udlandet, lige saa lidt som man kunde gennemføre en Kornlov, uden at alle var med til det, lige saa lidt kan man

gennemføre en Importregulering her i Landet, som hele Landbostanden eller største Delen af den vender sig imod. Den Agitation, som dette vilde fremkalde, vilde ved Udlandets Indsigelser blive saa stærk, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, selv om han sad inde med hele Regeringsmagten, vilde komme til at opgve Tanken. Det er et rent realistisk Standpunkt, der i saa Henseende er Tale om.

Men dernæst tog min Bemærkning Sigte paa et Forhold til. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og flere andre fra hans Side har oftere med Hensyn til dette Forhold, Importreguleringen, opfordret de Konservative til at være sammen med dem. Efter min Opfattelse er den Importregulering, det ærede Medlem i saa Henseende har været inde paa, en fantastisk Importregulering. Det ærede Medlem er Realist, men han lader undertiden sin Fantasi svæve noget vidt ud, og det er en fantastisk Importregulering, han har været inde paa, naar han har ment, den kunde gennemføres af ham og de Konservative. Det har man ofte nok faaet at se. Tillige har man faaet at se, at det ærede Medlem ikke selv har villet foreslaa Importregulering, og heller ikke de Konservative har villet foreslaa Importregulering. Først da Venstre foreslog det, og da man fra alle Parters Side var enig om Gennemførelsen, kom Spørgsmaalet frem til virkelig Diskussion og Afgørelse her i Salen.

Naar jeg saa bestemt har ønsket at sige dette, at alle Partier maa være med, er det ogsaa paa Grund af en Tendens, som er kommet til Orde flere Gange fra ærede Medlemmers Side og ikke saa lidt i de sidste Dage. Hvis Socialdemokratiet forenede sig med de Konservative om en saadan økonomisk Politik, maa det ærede Medlem vide, at han ikke maa gøre sig Illusioner. I en saadan Politik vil vi under ingen Omstændigheder være med, af den gode Grund, at de Konservatives økonomiske Politik er lige saa diametralt modsat vor, som den paa det økonomiske, frihandelsmæssige, toldmæssige Omraade er diametralt modsat Venstres; jeg opfatter det som en Umulighed at føre et Samarbejde mellem Venstre og de Konservative af den Grund, at deres økonomiske Principper er diametralt modsatte. Af den Grund vil vi heller ikke selv gaa med i et saadant Samarbejde. For mig er der ingen Tvivl om, at hvis de Konservative og Socialdemokraterne gennemførte eller forsøgte at gennemføre en Importregulering, vilde den Hensigt, som de Konservative i saa Henseende har, nemlig